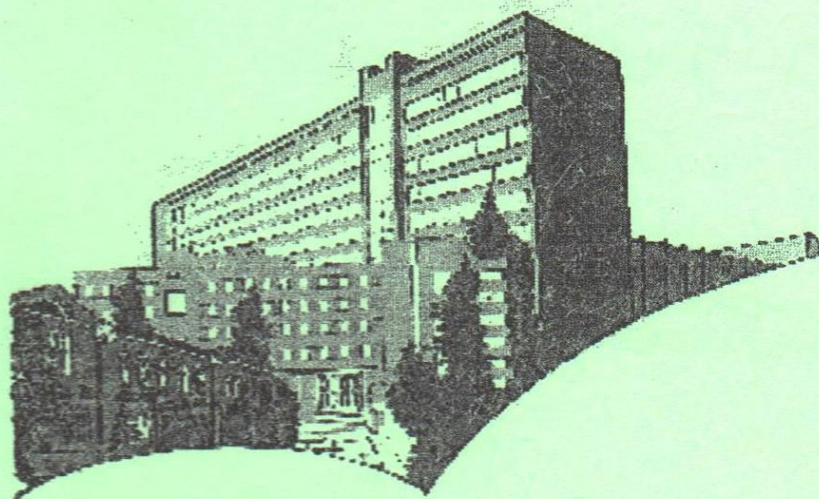

**Міністерство освіти і науки України
Херсонський державний університет
Педагогічний факультет**

МЕТОДИЧНІ МАТЕРІАЛИ
*до атестації здобувачів ступеня вищої освіти «Магістр»
зі спеціальності 013 Початкова освіта
Галузі знань 01 Освіта/Педагогіка*

Денна, заочна форма навчання

Херсон - 2019

УДК 378.22(072)

М 34.

Методичні матеріали до атестації здобувачів ступеня вищої освіти «Магістр» зі спеціальності 013 Початкова освіта галузі знань 01 Освіта/Педагогіка денної та заочної форми навчання (видання 2-ге виправлене та доповнене) / За заг. ред. Петухової Л.Є., Воропай Н.А. – Херсон: ТОВ «Борисфен-про». – 91 с.

Укладачі: Андрієвський Б.М., Борисенко Н.М., Валуєва І.В., Воропай Н.А., Гриценко І.В., Денисенко В.В., Кабельникова Н.В., Казаннікова О.В., Нагрибельна І.А., Петухова Л.Є., Раєвська І.М., Саган О.В., Сидоренко Н.І.

Полякова Г.М. – кандидат педагогічних наук, доцент, керівник навчально-методичного відділу ХДУ

Голобородько Є.П. – член-кореспондент НАПН України, доктор педагогічних наук, професор кафедри педагогіки та психології Комунального вищого навчального закладу «Херсонська академія неперервної освіти» Херсонської обласної ради.

Розглянуто на засіданні науково-методичної ради педагогічного факультету (протокол № 1 від 30 вересня 2019 року).

Схвалено науково-методичною радою Херсонського державного університету (протокол № 1 від 16 листопада 2019 року).

Рекомендовано до друку вченою радою Херсонського державного університету (протокол № 5 від 25 листопада 2019 року).

ISBN 978-617-7794-00-3

ЗМІСТ

ВСТУП	5
РОЗДІЛ 1. ПОЯСНЮВАЛЬНІ ЗАПИСКИ ТА ЗРАЗКИ ОРІЄНТОВНИХ ВІДПОВІДЕЙ	11
I блок-модуль «Педагогіка і психологія вищої школи»	11
Педагогіка вищої школи (д.п.н., проф. Андрієвський Б.М.)	11
Психологія вищої школи (к.психол.н., доц. Казаннікова О.В.)	11
II блок-модуль «Методики викладання педагогіки у ЗВО»	17
Методика викладання дидактики (к.п.н., доц. Гриценко І.В.)	17
Методика викладання теорії виховання у ЗВО (к.п.н., доц. Денисенко В.В.)	20
Методика викладання історії педагогіки у ЗВО (д.п.н., проф. Петухова Л.Є.)	26
III блок-модуль «Технології навчання дисциплін початкової школи»	31
Технології навчання освітньої галузі «Мови і літератури» в початковій школі (д.п.н., проф. Нагрибельна І.А., к.п.н. доц. Сугейко Л.Г.)	31
Технології навчання освітньої галузі «Математика» в початковій школі (к.п.н., доц. Раєвська І.М.)	36
Технології навчання освітніх галузей «Природознавство», «Суспільствознавство» в початковій школі (к.п.н., доц. Борисенко Н.М.)	40
IV блок-модуль «Дисципліни спеціалізацій»	46
Англійська мова з методикою навчання (к.ф.н., доц. Покорна Л.М., к.ф.н., доц. Валуєва І.В.)	46
Логопедія з історією логопедії (к.п.н., доц. Кабельникова Н.В.)	52
Дитяча практична психологія (к.психол.н., доц. Казаннікова О.В.)	58
Основи інформатики з методикою навчання в початкових класах (к.п.н., доц. Саган О.В.)	62
Українознавство з методикою навчання (к.ф.н., доц. Сидоренко Н.І.)	67
РОЗДІЛ 2. ПИТАННЯ ДО ІСПИТУ	72
I блок-модуль «Педагогіка і психологія вищої школи»	72
Педагогіка вищої школи (1.1-1.20)	72
Психологія вищої школи (1.21-1.35)	72
II блок-модуль «Методики викладання педагогіки у ЗВО»	73
Методика викладання дидактики у ЗВО (2.1-2.20)	73
Методика викладання теорії виховання у ЗВО (2.21-2.40)	74

Тільки після глибокого аналізу можна дійти висновку, який матеріал доцільно опрацювати із застосуванням методів проблемного навчання, а який - пояснення учителя; які знання засвоюються переважно через безпосереднє слухання та спостереження, а які - за підручником, у процесі самостійного вправляння учнів.

При викладанні теми необхідно звернути увагу студентів на необхідність здійснення аналізу навчального матеріалу, який вивчатиметься. Це допоможе виявити, що саме буде об'єктом засвоєння - нові уявлення, поняття або ж ознаки та властивості, які розширюють і поглиблюють вже сформовані знання, окреме вміння чи навичка або ж комплексний спосіб дії. Чітке визначення виду знань і мети їх засвоєння націлює на порівняльну оцінку можливостей відомих методів і прийомів навчання. Доречно наводити приклади з власного досвіду, набутого у процесі педагогічної практики.

Окремі дослідники проблеми методів навчання (Ю.Бабанський, А.Алексюк, В.Паламарчук) прийшли до висновку про те, що метод навчання у кожному конкретному випадку не вибирається (готових моделей немає), а конструюється учителем. В.Бондар стверджує, що в будь-якому акті навчальної діяльності поєднується кілька методів.

Таким чином, розв'язуючи проблему вибору і поєднання методів у системі уроків і на окремому уроці, викладач має створювати оптимальні умови для активності студентів на всіх етапах опрацювання навчального матеріалу: сприймання, осмислення, усвідомлення, закріплення, застосування та узагальнення. У виборі і поєднанні методів навчання враховуються головна мета вивчення матеріалу, рівень підготовленості студентів, наявність навчального обладнання.

Методика викладання теорії виховання у ЗВО

к.п.н., доц. Денисенко В.В.

Пояснювальна записка до курсу

У сучасних умовах реформування підготовки системи освіти України набула актуальності проблема професійної підготовки викладачів закладів вищої освіти. Її розв'язання полягає у відродженні українським суспільством національної ідеї, відкритості зарубіжному досвіду, утіленні перспективних технологій розвитку, навчання, викладання у ЗВО. У цьому процесі особливої актуальності та визначального значення набувають методи та технології викладання

педагогічних дисциплін, зокрема дисципліни «Методика викладання теорії виховання у ЗВО».

Мета навчальної дисципліни: оволодіння студентами ґрунтовними знаннями теорії виховання вищої школи, професійними особливостями викладання дисциплін педагогічного спрямування та управління освітнім процесом у закладах вищої освіти.

Фахівець ступеня вищої освіти «магістр» за термін навчання здобуває спеціальні знання та вміння, призначені для виконання відповідних педагогічних функцій, пов'язаних з викладацькою діяльністю за спеціальністю 013 Початкова освіта.

Завдання дисципліни:

методичні: організація та проведення навчально-виховної роботи з педагогічного циклу дисциплін, а саме курсу «Теорія виховання» зі студентами ліцеїв, коледжів, закладів вищої освіти; формування вміння організації змістовної самостійної діяльності студентів; вивчення психолого-педагогічної, методичної літератури та вдосконалення на її основі власного досвіду (професійного рівня) тощо; аналіз передового педагогічного досвіду початкової освіти і творче впровадження його у свою роботу;

пізнавальні: вивчення вікових та індивідуальних особливостей молоді і врахування їх в організації роботи; сприяння розвитку природжених задатків: рухових, лінгвістичних тощо;

практичні: розробка наочних, дидактичних посібників та інших видів методичного забезпечення для різних аспектів роботи; узагальнення власного педагогічного досвіду та прогнозування щодо його застосування, корекції, поширення.

Очікувані результати навчання: студент має знати зміст та завдання методики викладання теорії виховання у ЗВО; структуру освітнього процесу та вимоги до його організації; мету, зміст, методи, форми організації навчальної діяльності студентів, критерії оцінювання результатів; типи та структуру лекційних і семінарських занять; закономірності та принципи навчання; педагогічні погляди вчених-педагогів минулого в Україні та за кордоном. Студент має уміти застосовувати базові знання з теорії виховання у навчально-виховній діяльності; вивчати передовий педагогічний досвід досліджувати і впроваджувати інноваційні та інформаційно-комунікаційні технології.

Список рекомендованих джерел

Основна література:

1. Волкова Н.П. Педагогіка: Посібник для студентів вищих навчальних закладів / Н.П. Волкова. - К.: Видавничий центр, Академія", 2001. - 576 с.

2. Гриценко І.В., Денисенко В.В. Методика викладання педагогіки у ВНЗ. - Херсон; ХНТУ, 2017. - 126 с.

3. Лозова В.І., Троцько Г.В. Теоретичні основи виховання і навчання: Навч. посібник / Харк. держ. пед. ун-т ім. Г.С. Сковороди. - 2-е вид., випр. та доп. - Харків: «ОВС», 2002. - 400 с.

4. Омеляненко В.Л. Теорія і методика виховання: Навч. посібник / В.Л. Омеляненко, А.І. Кузьмінський. - К.: Знання, 2008. - 415 с.

5. Педагогіка: Навчальний посібник / В.М.Галузяк, М.І.Сметанський, В.І.Шахов. - 2-е вид., випр. і доп. - Вінниця: Книга - Вега", 2003. - 416 с.

Додаткова література:

1. Бондарчук Е.И. Основы психологии и педагогики: Курс лекций. - 2-е изд., перераб. и доп. / Е.И. Бондарчук, Л.И. Бондарчук. - К.: МАУП, 2001. - 168 с.

2. Фіцула М.М. Педагогіка: Навчальний посібник для студентів вищих педагогічних закладів освіти / М.М. Фіцула. - К.: Академвидав, 2003. - 528 с.

Інтернет-ресурси:

1. Офіційний веб-сайт Міністерства освіти і науки, молоді та спорту України;
www.mon.gov.ua <http://www.mon.gov.ua/gr/pr/matemat.doc>.

2. Сайт «Освітня мережа України» – www.ednu.kiev.ua.

3. Національна бібліотека України ім. В. І. Вернадського – www.nbuv.gov.ua.

4. Всеукраїнський портал «Початкове навчання»: www.nachalka.com.ua.

План-схема побудови відповіді

1. Чітке визначення сутності поняття, явища чи процесу, що розглядається.

2. Аналіз основних характеристик поняття, явища.

3. Розкриття змісту педагогічного завдання, що пов'язане з поняттям.

4. Стислий підсумок (резюме).

Зразок орієнтованої відповіді

Питання: Напрями виховання у закладі вищої освіти.

Виховання — цілеспрямований процес, де кожна конкретна мета

зумовлює відповідний зміст і методи. Напрям виховання визначається єдністю мети та змісту. У педагогічній науці розрізняють моральне, естетичне, національно-патріотичне громадянсько-правове, фізичне, трудове, професійне виховання в їх нерозривному зв'язку, взаємозумовленості та взаємозалежності. Процес виховання як в цілому, так і в межах певного напрямку може бути реалізований на різних рівнях: на рівні соціуму, соціальних інститутів, окремих соціальних груп, міжособистісному та внутрішньоособистісному у формі самовиховання. Сучасний період розвитку суспільства в нашій незалежній державі відкриває широкі можливості для оновлення змісту освіти, що дає змогу формувати духовно багате покоління людей. Це обумовлює новий підхід до виховання студентської молоді. Виникла соціальна потреба у формуванні творчої особистості майбутнього спеціаліста, який би зміг вирішувати як щоденні, так і масштабні завдання, що забезпечують не просто виживання, а розвиток нації. Реалізація зазначених завдань здійснюється за напрямками виховання.

Система актуальних виховних завдань розкривається через конкретні характеристики основних напрямів виховання (за В. Ортинським).

Національне виховання – історично зумовлена і створена в народі сукупність ідеалів, поглядів, переконань, традицій, звичаїв та інших форм соціальної поведінки, спрямованих на організацію життєдіяльності молодого покоління, у процесі якої засвоюють духовну і матеріальну культуру нації, формують національну свідомість і досягають духовної єдності поколінь.

Завдання національного виховання: формувати національну самосвідомість, любов до рідної землі, родини, свого народу, бажання працювати задля розквіту держави, готовності її захищати; виховувати повагу до Конституції, законодавства України, державної символіки, формування правової культури; забезпечувати єдність поколінь, виховувати повагу до батьків, рідного народу; формувати високу мовну культуру, оволодіння українською мовою; виховувати духовну культуру особистості та створювати умови для вільного формування її світоглядних позицій; утверджувати принципи загальнолюдської моралі: правди, справедливості, патріотизму, доброти, толерантності та ін.; культивувати найкращі риси української ментальності – працелюбність, індивідуальна свобода, глибокий зв'язок із природою, гостинність тощо.

Розумове виховання – цілеспрямоване й систематичне

управління розвитком розуму і пізнавальних здібностей через пробудження зацікавлення та інтелектуальної діяльності, озброєння знаннями, методами їх набуття і використання на практиці, розвиток культури розумової праці. Розумове виховання орієнтоване на розвиток інтелектуальних здібностей людини, зацікавлення пізнанням навколишнього світу й себе.

Завдання розумового виховання: розвиток пізнавального інтересу, творчої активності, культури мислення, раціональної організації навчальної праці; формування культури навчальної й інтелектуальної праці; стимулювання інтересу до роботи з книгою й новими інформаційними технологіями; засвоєння системи знань (фактів, понять, термінів, законів, закономірностей, правил, алгоритмів діяльності тощо); формування потреби в постійному розвитку й саморозвитку; вироблення вміння самостійно здобувати знання; готовність до застосування знань і вмінь у практичній педагогічній діяльності. Завдання розумового виховання розв'язують засобами навчання й виховання, спеціальними психологічними тренінгами і вправами, бесідами про вчених, державних діячів різних країн, вікторинами й олімпіадами, залученням до процесу творчого пошуку, дослідження й експерименту.

Моральне виховання – виховна діяльність ЗВО, спрямована на формування у студентів стійких моральних якостей, потреб, почуттів, навичок і звичок поведінки на основі ідеалів, норм і принципів моралі, участі у практичній діяльності.

Завдання морального виховання: формування у вихованців розуміння норм загальнолюдської та народної моралі; розвиток моральних почуттів: порядності, тактовності, чесності, доброти, милосердя тощо; виховання почуття власної гідності: честі, свободи, рівності, самодисципліни, працелюбності; накопичення морального досвіду й знань про правила суспільної поведінки (у родині, на вулиці, у школі та інших громадських місцях); формування культури статевих і сімейних відносин.

Естетичне виховання – цілеспрямоване формування естетичних смаків та ідеалів особистості, розвиток її здібностей естетичного сприймання явищ дійсності і предметів мистецтва, а також до самостійної творчості в галузі мистецтва.

Завдання естетичного виховання: формування системи знань про світову культуру й мистецтво; розвиток естетичних потреб і почуттів; оволодіння основами народного мистецтва, усної народної творчості, музики, побуту тощо; готовність будувати власне життя за законами

краси.

Фізичне виховання – цілеспрямоване й систематичне управління формуванням фізичного і психічного здоров'я особистості.

Завдання фізичного виховання: формування позитивного ставлення до здорового способу життя; виховання відповідального ставлення до зміцнення свого здоров'я; формування навичок дотримуватися санітарно-гігієнічних норм, режиму дня та харчування; фізичне, духовне і психічне загартування.

Трудове виховання – цілеспрямований процес формування творчої, працелюбної особистості, цивілізованого господаря своєї Батьківщини і під впливом соціального середовища, і в процесі трудового навчання, спрямованого на вироблення відповідних навичок та вмінь професійної педагогічної майстерності, гордості за свою професію.

Завдання трудового виховання: вироблення свідомого ставлення до праці як вищої цінності людини й суспільства; розвиток потреби у творчій праці; виховання діловитості, підприємливості; формування готовності до праці в умовах ринкової економіки.

Екологічне виховання – педагогічна діяльність, спрямована на формування у студентів екологічної культури. Завдання екологічного виховання: формувати в особистості розуміння залежності людини від природи, необхідності жити в гармонії з нею; формувати підвалини глобального екологічного мислення; виховувати почуття відповідальності за природу як національне багатство, основу життя на Землі; формувати активну позицію щодо впровадження норм екологічної культури.

Професійне виховання – це діяльність, спрямована на формування у студентів професійної самосвідомості, ерудиції та компетенції; здатності ставити завдання у педагогічній сфері професійної діяльності та творчо їх вирішувати. Навчально-виховний процес у навчальному закладі є основною ланкою професійного становлення студента. Тому принципово важливо поєднувати теорію та практику, з найбільшою ефективністю передавати студентам необхідний обсяг знань і вмінь, навчати їх систематично працювати над собою, уміло користуватися набутими знаннями.

Виховання студента як педагога орієнтовано на розвиток: глибокої зацікавленості, любові до обраної професії, професійної самосвідомості, ерудованості та компетентності; усвідомлення професійного інтересу й відповідальності; – здатності ставити творчі завдання та ефективно їх вирішувати у вибраній сфері професійної

діяльності; готовності приймати нестандартні рішення.

Важливою в цьому процесі є особистість викладача, передусім дисциплін фахового спрямування.

Методика викладання історії педагогіки у ЗВО

д.п.н., проф. Петухова Л.Є.

Пояснювальна записка до курсу

Навчальна дисципліна спрямована на формування у студентів адекватного розуміння процесу педагогічної діяльності, навчання та виховання не як одностороннього, безпосереднього впливу викладача на особистість, а як педагогічної взаємодії суб'єктів спільної діяльності. Основні теоретичні положення, ідеї курсу розглядаються через призму психологічних механізмів, закономірностей, законів природного розвитку людини, її пізнавальної діяльності, становлення особистісних рис, що є умовою творчого пошуку викладачем шляхів, методів, засобів організації педагогічної взаємодії зі студентами, здійснення опосередкованого впливу на особистість у цьому процесі; сприяють кращому подальшому оволодінню методикою психолого-педагогічної діяльності у закладах вищої освіти.

Мета навчальної дисципліни: оволодіння студентами ґрунтовними знаннями методики викладання історії педагогіки у вищій школі, професійними особливостями викладання дисциплін педагогічного спрямування та управління навчально-виховним процесом у закладах вищої освіти.

Завдання дисципліни:

методичні: знати способи організації та проведення навчально-виховної роботи з курсу «Історія педагогіки» зі студентами ліцеїв, коледжів, закладів вищої освіти; формування вміння організації змістовної самостійної діяльності студентів;

пізнавальні: вивчення вікових та індивідуальних особливостей молоді і врахування їх в організації роботи; ознайомлення студентів з основами компетентнісного підходу до підготовки вчителя початкової школи;

практичні: виготовлення наочних, дидактичних посібників та інших видів методичного забезпечення для різних аспектів роботи; аналіз передового педагогічного досвіду початкової освіти і творче впровадження його у свою роботу; формування інформатичних компетентностей майбутніх учителів початкових класів; узагальнення власного педагогічного досвіду та прогнозування щодо його застосування, корекції, поширення; вивчення психолого-педагогічної,

методичної літератури та вдосконалення на її основі власного досвіду (професійного рівня) тощо; ознайомлення з особливостями проектної діяльності майбутнього викладача та використанням інформаційно-комунікаційного забезпечення.

Очікувані результати навчання:

У процесі вивчення курсу «Методика викладання історії педагогіки у ЗВО» студенти здобувають **знання** про: основні поняття методики викладання історії педагогіки у ЗВО; структуру освітнього процесу та вимоги до його організації; мету, зміст, методи, форми організації навчальної діяльності студентів, критерії оцінювання результатів; типи та структуру лекційних і семінарських занять; закономірності та принципи навчання.

Водночас студенти набудуть **уміння**: застосовувати базові знання з історії педагогіки у навчально-виховній діяльності; вивчати педагогічний досвід; досліджувати і впроваджувати інноваційні та інформаційно-комунікаційні технології.

Список рекомендованих джерел

Основна література:

1. Андрієвський Б.М. Професійно-наукова підготовка майбутнього вчителя початкових класів: монографія /Б.М. Андрієвський, Л.Є.Петухова. – Херсон: Айлант, 2006. – 176 с.
2. Петухова Л.Є. Інформатичні компетентності майбутнього вчителя початкових класів (В моделі трисуб'єктної дидактики): Навчально-методичний посібник. –Херсон: Айлант, 2010. - 444 с.

Додаткова література:

1. Бібік Н.М. Компетентнісний підхід: рефлексивний аналіз застосування /Бібік Н.М. //Компетентнісний підхід у сучасній освіті: світовий досвід та українські перспективи: Бібліотека з освітньої політики /Під заг. ред. О.В. Овчарук. – К.: «К.І.С.», 2004. – С. 47-52.
2. Державні стандарти професійної освіти: теорія і методика: Монографія /За ред. Н. Г. Ничкало. – Хмельницький: ТУП, 2002.– 334 с.
3. Енциклопедія освіти /За ред. В.Г.Кременя. – К.: Хрінком Інтер, 2008. – 1040с.
4. История педагогики: учебное пособие [для пед. университетов]: в 2 частях /Под ред. академика РАО А.И.Пискунова. – М.: ТЦ «Сфера», 1997.
5. Кравець В.П. Історія української школи і педагогіки /Кравець В.П. – Тернопіль, 1994. – 358 с.

- 2.6. Особливості організації навчально-пізнавальної діяльності студентів на семінарських заняттях.
- 2.7. Організація самостійної роботи студентів у процесі вивчення дидактики.
- 2.8. Критерії, методи та форми оцінювання якості знань на семінарських заняттях.
- 2.9. Вибір прийомів та методів навчання з метою ефективного засвоєння навчального матеріалу.
- 2.10. Методична характеристика теми «Зміст освіти».
- 2.11. Методична характеристика теми «Процес навчання».
- 2.12. Методична характеристика теми «Закономірності, принципи і правила навчання».
- 2.13. Методика вивчення теми «Методи навчання»: вибір і поєднання методів навчання.
- 2.14. Особливості вивчення теми «Форми організації навчального процесу»: урок, сучасні вимоги до нього.
- 2.15. Особливості вивчення теми «Контроль та оцінювання навчальних досягнень учнів».
- 2.16. Специфіка роботи з обдарованими студентами у процесі вивчення дидактики.
- 2.17. Творчі завдання з дидактики як засіб мотивації студентів до вивчення дисциплін педагогічного циклу.
- 2.18. Принципи розробки презентаційних матеріалів у процесі викладання курсу «Дидактика».
- 2.19. Специфіка виконання реферативних, контрольних, курсових робіт, випускних робіт з дидактики.
- 2.20. Використання сучасних педагогічних технологій на лекційних та семінарських заняттях.

Методика викладання теорії виховання у ЗВО (2.21-2.40)

- 2.21. Структура курсу «Теорія виховання» (аналіз робочої програми).
- 2.22. Взаємозв'язок дисциплін педагогічного циклу. Роль та місце курсу «Теорія виховання» в програмі МОН України «Педагогіка».
- 2.23. Сучасні тенденції розвитку теорії виховання.
- 2.24. Сутність процесу виховання у закладах загальної середньої освіти та закладах вищої освіти (порівняльна характеристика).
- 2.25. Форми організації навчання студентів з курсу «Теорія виховання».

- 2.26. Основні види діяльності з курсу «Теорія виховання» на 1) лекційних, 2) семінарських заняттях; вимоги до їх проведення.
- 2.27. Етапи підготовки викладача до: лекційних, семінарських занять, консультацій з курсу «Теорія виховання».
- 2.28. Особливості розробки конспектів лекцій; презентаційного матеріалу. Підготовка тестових завдань з курсу «Теорія виховання».
- 2.29. Види самостійної діяльності студентів у процесі вивчення курсу «Теорія виховання» у внз.
- 2.30. Використання педагогічних та інформаційних технологій у процесі оволодіння курсом «Теорія виховання». Самоосвіта майбутніх учителів початкової школи
- 2.31. Специфіка проведення пропедевтичних, навчальних практик, що мають виховні завдання.
- 2.32. Види та форми контрольних заходів у процесі викладання курсу «Теорія виховання». Критерії оцінювання якості знань на семінарських заняттях.
- 2.33. Особливості виконання реферативних, графічних, контрольних, курсових робіт, випускних робіт з «Теорії виховання» у вищих навчальних закладах.
- 2.34. Формування педагогічної майстерності майбутнього вчителя у процесі оволодіння курсом «Теорія виховання» (гуманістична спрямованість, професійні знання, педагогічні здібності, педагогічна техніка).
- 2.35. Завдання, форми та методи основних напрямів виховання в сучасних умовах підготовки майбутнього вчителя початкової школи.
- 2.36. Сутність процесу виховання у закладах освіти.
- 2.37. Концептуальні основи курсу «Теорія виховання».
- 2.38. Загальні організаційно-методичні підходи до навчання «Теорії виховання».
- 2.39. Використання сучасних педагогічних технологій на лекційних, семінарських заняттях.
- 2.40. Українська виховна система в контексті світових культурних процесів.

Методика викладання історії педагогіки у ЗВО (2.41-2.60)

- 2.41. Професійна підготовка як педагогічна проблема.
- 2.42. Поняття компетентності і компетенції. Класифікація компетентностей.

Видавництво ТОВ «Борисфен-про»

м. Херсон, вул. Пилипа Орлика, 15

т/ф (0552)42-02-19; 26-29-73

e-mail: borisfen-pro@ukr.net

[www. www.borisfen-pro.ks.ua](http://www.borisfen-pro.ks.ua)

**Свідоцтво про внесення суб'єкта видавничої справи
до Державного реєстру видавництва, виготівників
і розповсюджувачів видавничої продукції
ДК №6343 від 08.08.2018 р.**

Підписано до друку 05.12.2019 р. Формат 60x84/16.

Папір офсетний. Гарнітура Times New Roman.

Умов. друк. арк. 5,35. Тираж 100.